

פרלמוטר אליעזר

בן יהודה וחיה. נולד ב־13.4.1915 בעיירה פשדץ' אשר בפולין. בעל השכלה עממית. עלה ארצה ב־1934 ועבד בנהגות ובמחצבה בירושלים ובסביבה. חבר ותיק ב"הגנה". ב־1938 התנדב לשירות בנוטרות בירושלים ומ־1940 ועד לשחרורו ב־1946 שירת כנהג בחיל־התעופה הבריטי במצרים, במדבר המערבי (הצטיין בכושר התמצאות בשטחי המדבר), בלוב, בתוניסיה

ובאיטליה. היה נאמן לחובתו ועמד באומץ על כבוד עמו, אם כי מעטים היו היהודים ביחידתו. כששמע פעם חיילים בריטיים מדברים ביניהם דברי־שטנה על היהודים, השתיק את המשמיץ גם בתשובה ניצחת וגם במהלומת־אגרוף. בכל הזדמנות היה אומר לבריטים בגאווה לאומית: "אנו הארצי־ישראליים הננו שליחי הסוכנות היהודית, ולא בגלל חוסר־עבודה הגענו לצבא הבריטי, כפי שאתם רוצים להאמין". בהתחשב עם סגולותיו החיוביות ובשירותו היעיל "סלחו" לו את גאותו הלאומית.

משפרצה מלחמת־השחרור התיצב לשירות כנהג במשורין. כאב לארבעה ילדים יכול לפטור את עצמו משירות במקומות מסוכנים, אך לא ניסה כלל להשתמש בזכות בנים. נהג במשורין בשיירות ירושלים—תל־אביב ובתוך העיר. נפצע קל בשעת הפיצוץ בבנין "הסוכנות" ומכוניתו המשורינת עלתה באש. אחרי הפיצוץ ברחוב בן־יהודה עבד 24 שעות בהצלחה ובפנימי ההריסות. בכלל היה מבקר בבית רק לעתים רחוקות ולשעות קצרות והיה ממהר לחזור לשירותו. נפל בשער־הגיא בנהגו מכונית משורינת (שנשרפה כליל) בשיירה מתל־אביב לירושלים ביום 24.3.1948 ונקבר במעלה־החמישה. ביום ט' במרחשון תשי"ב (8.11.1951) הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים. הניח אחריו אשה, שני בנים ושתי בנות.